

[Jensen-Broby.]

Grønland, vil blive overskredet med mange millioner.

Ud fra disse betragtninger vil jeg ikke være med til at tage ansvaret for at gennemføre disse lovforslag. Selvom jeg har tro på, at statsministeren vil det bedste og mener, at dette er det bedste for grønlænderne, kan jeg ikke være med til at give rammelove, hvor ministeren får en så udstrakt bemyndigelse som her. Da jeg som allerede udtalt ikke tror, at det vil blive til lykke for grønlænderne, og ikke tror, at overslaget over udgifterne vil holde, anbefaler jeg at undlade at stemme ved lovforslagenes tredie behandling.

From: De betæneligheder, som det ærede medlem hr. Jensen-Broby har givet udtryk for, er jeg slet ikke uforstående overfor; jeg nærer dem tildels selv. Jeg er derimod helt uenig med det ærede medlem i hans bedømmelse af det grønlandske folks udvikling og de muligheder, der måtte være tilstede for at forbedre den, men jeg kan erklære mig enig med det ærede medlem i, at udviklingen bør foregå lagsomt og gradvis, og jeg tror også, jeg har tilslutning fra alle ansvarlige ledere, når jeg siger, at det er hensigten at lede udviklingen efter sådanne retningslinier.

Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene og for disse 8 lovforslag, og jeg gør det ud fra den betragtning, at det, der er opnået gennem ændringsforslagene, nemlig at rigsdagens Grønlandsudvalg nu får mulighed for at virke som et kontrolorgan for udviklingen deroppe, og at der gennem rigsdagens finansudvalg til enhver tid vil være mulighed for at kontrolere de midler, der bevilges og anvendes deroppe, betyder en forbedring af lovforslagene. Ud fra disse synspunkter vil jeg gerne på mit partis vegne anbefale de stillede ændringsforslag.

Carsten Raft: Jeg forstår også så udmærket de betæneligheder, det ærede medlem hr. Jensen-Broby anfører; vi deler dem jo til en vis grad alle. Under hensyn til vor stilling og vort ansvar som rigsdagsmænd er det betænkeligt at gå med til en sådan forholdsvis hurtig behandling af disse lovforslag. Men sagen ser anderledes ud, hvis man ser på realitetsbehandlingen af spørgsmålene. Der er faldet mange rosede ord om kommissionen, og jo mere man trænger ind i forholdene, des mere bliver man overbevist om, at her er virkelig for en gangs skyld foretaget en ideel kommissionsbehand-

ling, hvor folk fra alle sider har deltaget, hvor alle synspunkter er blevet afvejet, og hvor man har fundet frem til enighed uden at sætte helheden over styr. Jeg er såmænd ikke så sikker på, at et lovforslag, lavet i en fart i et ministerium og gennemført med en vis udvalgsbehandling her i rigsdagen, får en så forfærdelig meget mere omhyggelig behandling, end disse lovforslag har fået gennem deres behandling i kommissionen. Jeg indrømmer, at det ikke er en ideel behandling, set i relation til rigsdagsmedlemmerne, og det er en alvorlig anke; men ser man det realitetsbetonet, er jeg næsten tilbøjelig til at tro, at det er en usædvanlig omhyggelig og tillidvækkende behandling; disse forslag har fået. Noget afhænger det jo af, hvilken tillid man har til den repræsentant, partiet har i den pågældende kommission. Jeg for mit vedkommende kan sige, at jeg nærer fuld tillid til vor repræsentants sagkundskab og kærlighed til sagen og tror, at når han sammen med alle disse mange sagkyndige har gennemgået det hele med en sådan omhu, er der gjort et godt arbejde.

Det ærede medlem hr. Jensen-Broby var betænkelig ved, at det var en rammelovgivning. Det ser jeg nærmest som en beroligelse. Hvis det var en lovgivning, der lagde tingene urokeligt fast og tvang begivenhederne ind i et stift forløb, ville jeg være betænkelig, men det er altså en rammelovgivning. Dette kom frem under behandlingen af lovforslagene, ikke alene gennem statsministerens udtalelse om, at dette var en fællesopgave for det danske folk, en opgave, der ikke har noget som helst med de forskellige partisynspunkter at gøre, men det blev endnu tydeligere udtrykt ved alle de udtalelser, der er fremkommet, at Grønlandsudvalget får en særlig adgang til at deltage i hele tilrettelægningen af denne lovgivning, d. v. s. rammens udfyldning. En rammelovgivning synes mig altså bedre end en alt for fast optrukket lovgivning.

Hvad angår spørgsmålet, om udviklingen går for hurtigt eller for langsomt, er det jo vanskeligt for os, der ikke har sat os ind i tingene og ikke har kunnet gøre det, fordi vi ikke har været med, lige så svært som for det ærede medlem hr. Jensen-Broby, der dog vel har mere selvsikkerhed i så henseende, at vurdere det, men jeg synes, de sagkyndige udtalelser, der er fremsat, og ikke mindst grønlændernes ganske klare ønsker i så henseende, formuleret gang på gang, siger meget om sagen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at tanken om jægerfolket, der nu lever deroppe og skal beholde sin kultur, er romantik, en romantik, som vil dø af